

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2022, în cauza penală în privința lui

Curleac Pavel Xxxxx, xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. prima instanță:*** 30.09.2020 – 06.01.2021;
- 2. instanța de apel:*** 21.01.2021 – 01.03.2022;
- 3. instanța de recurs:*** 22.06.2022 – 26.10.2022.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 06 ianuarie 2021, Curleac Pavel a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art. 78 alin. (2) Cod contravențional, stabilindu-i-se în baza acestei legi o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 40 unități convenționale, echivalentul a 2000 (două mii) lei.

Curleac Pavel a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal și condamnat în baza acestei legi, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 8 (opt) luni, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a anulat condamnarea cu suspendarea executării pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Comrat din 15 martie 2019 și conform art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, lui Curleac Pavel i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de

închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare, fiind dispusă încasarea de la Curleac Pavel în folosul statului a sumei de 448 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Curleac Pavel, la data de 28.08.2020, aproximativ la ora 05:20, aflându-se în Scuarul Catedralei, amplasat pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt din mun. Chișinău, în urma unei altercații verbale cu Ilvițkii Anatolie, folosindu-se de faptul că acesta se afla în stare de ebrietate alcoolică și se deplasa singur, l-a ajuns din urmă pe la spate și i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea tâmplei, acțiune, în rezultatul căreia, partea vătămată Ilvițki Anatolii și-a pierdut cunoștința și a căzut. Astfel, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 21.09.2020, la Ilvițki Anatolii s-au constatat vătămări corporale ușoare.

Apoi, Curleac Pavel, folosindu-se de faptul că partea vătămată Ilvițki Anatolii este inconștientă, în prezența altor persoane, a sustras de la aceasta un telefon mobil de model „iPhone 11”, cu nr. IMEI: xxxx, în care era activată cartela SIM cu nr. xxxx, la preț de 20 000 lei, precum și un dispozitiv „IQOS”, la preț de 600 lei și bani în sumă de 2 000 lei, care se aflau la Ilvițki Anatolii în portmoneu. Drept consecință, Curleac Pavel, fiind deja în posesia bunurilor sustrate, a plecat spre strada Pușkin, mun. Chișinău și s-a deplasat într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate Ilvițki Anatolii un prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă totală de 22 600 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Cristina Novac, prin a care solicitat admiterea cererii de apel, casarea sentinței în partea ce ține de încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și stabilirea pedepsei; rejudecarea cauzei penale conform ordinei stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Curleac Pavel să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, prin cumul parțial, la pedeapsa stabilită lui Curleac Pavel, a adaugă partea neexecutată din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Comrat din 15.03.2020, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în rest, sentința urmează a fi menținută.

3.1. În motivarea apelului a invocat următoarele aspecte:

- în motivarea deciziei sale, instanța de judecată a menționat că „prin totalitatea

probelor cercetate, instanța de judecată consideră că vinovăția inculpatului Curleac Pavel este dovedită, încadrând acțiunile sale în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional, adică *vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății*, și în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, *jaf*, adică *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile*. În urma celor stabilite (și anume declarațiile părții vătămate, ale inculpatului și ale martorului Crețu Adelina), instanța ajunge la concluzia că inculpatul nu a avut intenția de a-i cauza lovituri părții vătămate cu scopul de a însuși bunurile acesteia, ci i-a aplicat lovituri în urma altercațiilor verbale neînsemnate. Instanța constată că infracțiunea, de care a fost învinuit inculpatul de către partea acuzării, prevăzută la art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal - *tâlhăria*, adică *atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea unei violențe periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, nu și-a găsit aplicabilitatea în urma probelor cercetate. Astfel, se atestă că, acuzarea se contrazice în expunerea învinuirii, mai întâi afirmă că în urma altercației verbale cu partea vătămată, inculpatul i-a aplicat o lovitură cu pumnul, iar ulterior, menționează că, în urma aplicării loviturilor, inculpatul a dorit să își ducă la bun sfârșit intenția criminală, folosindu-se de faptul că partea vătămată este inconștientă, a sustras bunurile. Or, în cadrul cercetării judecătorești s-a demonstrat faptul că inculpatul i-a aplicat lovituri părții vătămate în urma altercației verbale cu aceasta, iar intenția de a sustrage bunurile părții vătămate a apărut spontan, după aplicarea loviturilor.

Argumentele expuse de instanță urmează a fi apreciate critic în baza următoarelor circumstanțe: latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 188 alin. (2) Cod penal constă în fapta prejudiciabilă alcătuită din următoarele două acțiuni: 1) acțiunea principală, care se exprimă în sustragere în formă consumată sau sub formă de tentativă; 2) acțiunea adiacentă, care constă în atacul săvârșit asupra unei persoane, care este însoțit în mod alternativ de: a) violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate; b) amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe; 3) urmările prejudiciabile și anume - daune în proporții considerabile.

Prin „*atac*” se înțelege acțiunea agresivă a făptuitorului, surprinzătoare pentru victimă, care este însoțită de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Prin „*violența periculoasă pentru viața sau sănătatea victimei*” trebuie de înțeles violența soldată cu vătămarea ușoară ori medie a integrității corporale sau a sănătății, ori care, deși nu a cauzat asemenea urmări, comportă la momentul aplicării sale, datorită

metodei de operare, un pericol real pentru viața sau sănătatea victimei.

Infrațiunea prevăzută la art. 188 alin. (2) Cod penal, este o infrațiune formală. Ea se consideră consumată din momentul săvârșirii atacului asupra victimei, dacă acesta este însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 188 alin. (2) Cod penal se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. La calificare, este obligatorie stabilirea scopului special - de sustragere - cel prin care se exprimă scopul de cupiditate.

Fapta nu va putea fi calificată în conformitate cu art. 188 alin. (2) Cod penal, dacă scopul de sustragere a apărut la făptuitor deja după aplicarea violenței sau după amenințarea cu aplicarea ei. În această ipoteză, cele comise trebuie calificate prin concurs: una dintre infracțiunile prevăzute la art. 186 sau 187 Cod penal, pe de o parte, și infrațiunea prevăzută la art. 152 sau 155 Cod penal, sau fapta specificată la art. 78 Cod contravențional, pe de altă parte.

Deși instanța și-a bazat soluția în principal pe declarațiile inculpatului care a menționat că: „Pe drum spre casă, o persoană a trecut pe lângă ei și s-a uitat urât. El (Curleac Pavel) l-a întrebat dacă sunt probleme, iar el a răspuns urât înapoi și a mers mai departe. Partea vătămată nu a dorit să se oprească să discute cu ei. El (Curleac Pavel) nu a înțeles, strigându-l din urmă, el s-a întors și l-a lovit, căzând portmoneul, IQOS-ul și telefonul”, și ale martorului Crețu Adelina care a comunicat că: „Aproximativ pe 29 august, anul curent, s-au plimbat prin parc cu Curleac Pavel până dimineața. Apoi, ea l-a rugat să o petreacă acasă. Între timp, un băiat necunoscut, s-a uitat urât la ea și Pavel a întrebat: „ceva interesant ai văzut?” și acel băiat a spus ceva în partea ei. Atunci, Curleac Pavel l-a lovit pe băiat, iar din buzunarul acestuia i-au căzut lucrurile, printre care un telefon și portmoneu”, totuși aceasta nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate care atât la întrebarea instanței, cât și la întrebarea apărătorului inculpatului a accentuat următoarele: „Ei nu erau oamenii străzii, erau tineri și crede că a dorit să îi ia telefonul. Presupune că din start au avut intenția să îi sustragă bunurile, acestea nu au fost returnate. Mergea cu telefonul și portmoneul în mână, crede că au vrut să-i ia telefonul. Era noapte, locul unde s-au văzut era luminat, iar după ce a trecut, când a primit lovitura era mai întunecat”, ceea ce dovedește faptul că intenția de sustragere a bunurilor a apărut la inculpat înainte și nu după săvârșirea atacului asupra lui Ilvițki Anatoli.

Apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor,

consideră că acestea sunt admisibile, pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală și confirmă integral vinovăția lui Curleac Pavel în săvârșirea infracțiunii incriminate. Or, în cadrul urmăririi penale au fost administrate probe care pe deplin dovedesc vinovăția lui Curleac Pavel în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal. În acest sens, luând în considerație declarațiile părții vătămate Ilvițchi Anatolie și ale martorilor Sterbeț Elizaveta, Stratan Andrei și Crițchii Nicolae, s-a stabilit cu certitudine că Curleac Pavel a realizat latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, care se exprimă prin fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de sustragere, însoțită de atacul asupra persoanei cu aplicarea violenței periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, or, inculpatul i-a aplicat mai multe lovituri părții vătămate, provocându-i mai multe leziuni, care conform expertizelor efectuate în cadrul urmăririi penale, se califică ca vătămare corporală ușoară, după care i-a sustras mai multe bunuri, cauzându-i un prejudiciu material considerabil.

Urmează a fi apreciate critic declarațiile martorului Crețu Adelina, or, aceasta s-a aflat anterior într-o relație de concubinaj cu inculpatul, iar cele invocate de către ea în cadrul ședinței de judecată, urmează a fi apreciate drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul ușurării situației inculpatului. Vinovăția inculpatului Curleac Pavel a fost probată pe capătul de acuzare incriminat, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia, efectuată de către procuror în cadrul judecării cauzei fiind corectă conform indicilor infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Astfel, în vederea asigurării unei executări eficiente a pedepsei penale și implicit asigurarea respectării scopului legii penale, Curleac Pavel urmează a fi recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, și de a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2022, a fost admis apelul procurorului, sentința casată total și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Curleac Pavel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, și în baza acestei Legi i s-a stabilit o pedeapsă, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe s-a adăugat parțial la pedeapsa stabilită, pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătorei Comrat din 15.03.2019, stabilindu-i lui Curleac Pavel pedeapsa definitivă de 7 (șapte) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Curleac Pavel în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei .

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit incorect starea de fapt, care nu corespunde probelor din dosar, ce au fost apreciate incorect, astfel că aceasta ajungând eronat la concluzia de reîncadrare a acțiunilor inculpatului Curleac Pavel în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional, *vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății* și în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Codul penal, *jaful* adică *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, având în vedere aprecierea eronată dată de către instanța de fond a probatoriului administrat la caz, cât și interpretarea incorectă a stării de fapt constatate pe parcursul cercetării judecătorești.

Astfel, în urma rejudecării cauzei instanța de apel a constatat următoarea situație de fapt:

La data de 15.01.2020, aproximativ la ora 05:30, Curleac Pavel, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, aflându-se în Scuarul Catedralei, amplasat pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt din mun. Chișinău, în urma unei altercații verbale cu cet. Ilvițhii Anatolie, folosindu-se de faptul că acesta se afla în stare de ebrietate alcoolică și se deplasa singur, l-a ajuns din urmă pe la spate și i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea tâmpiei, acțiune, în rezultatul căreia, partea vătămată Ilvițhii Anatolie și-a pierdut cunoștința și a căzut.

În continuarea acțiunilor sale criminale, Curleac Pavel, dorind să-și ducă la bun sfârșit intenția sa criminală, acționând în vederea realizării acesteia, folosindu-se de faptul că partea vătămată Ilvițhii Anatolie este inconștientă, a sustras de la acesta un telefon mobil de model „iPhone 11”, cu nr. IMEI: 352825111433672, în care era activată

cartela SIM cu nr. 069828388, la preț de 20 000 lei, precum și un dispozitiv „IQOS” la preț de 600 lei și suma de 2 000 lei, care se aflau la Ilvițchii Anatolie în portofel.

Drept consecință, Curleac Pavel, fiind deja în posesia bunurilor sustrase, a plecat spre strada Pușkin, mun. Chișinău și s-a deplasat într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate Ilvițchii Anatolie un prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă totală de 22 600 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Curleac Pavel a comis infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal - *tâlhăria*, adică *atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de aplicarea unei violențe periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

În ședința instanței de apel inculpatul Curleac Pavel a declarat că, este de acord cu apelul declarat de către procuror și recunoaște că a săvârșit infracțiunea de tâlhărie.

Instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 27, 99-101 ale Codului de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, dându-le o apreciere proprie, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatului Curleac Pavel în temeiul art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, deși prima instanță și-a bazat soluția în principal pe declarațiile inculpatului care a menționat că *„Pe drum spre casă, o persoană a trecut pe lângă ei și s-a uitat urât. El (Curleac Pavel) l-a întrebat dacă sunt probleme, iar el a răspuns urât înapoi și a mers mai departe. Partea vătămată nu a dorit să se oprească să discute cu ei. El (Curleac Pavel) nu a înțeles, strigându-l din urmă, el s-a întors și l-a lovit, căzând portmoneul, IQOS-ul și telefonul”,* și ale martorului Crețu Adelina care a comunicat că: *„Aproximativ pe 29 august, anul curent, s-au plimbat prin parc cu Curleac Pavel până dimineața. Apoi, ea l-a rugat să o petreacă acasă. Între timp, un băiat necunoscut, s-a uitat urât la ea și Pavel a întrebat: „ceva interesant ai văzut?”, și acel băiat a spus ceva în partea ei. Atunci, Curleac Pavel l-a lovit pe băiat, iar din buzunarul acestuia i-au căzut lucrurile, printre care un telefon și portmoneu”,* totuși aceasta nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate care atât la întrebarea instanței, cât și la întrebarea apărătorului inculpatului a accentuat următoarele: *„Ei nu erau oamenii străzii, erau tineri și crede că a dorit să îi ia telefonul. Presupune că din start au avut intenția să îi sustragă bunurile, acestea nu au fost returnate. Mergea cu telefonul și portmoneul în mână. Crede că au vrut să-i ia telefonul. Bunurile erau în mână - portmoneul și telefonul. Era noapte, locul unde s-au văzut era luminat, iar după ce a trecut, când a primit lovitura era mai întunecat”,* ceea ce dovedește faptul că intenția de sustragere a bunurilor a apărut la inculpat înainte și nu după săvârșirea atacului asupra

lui Ilvitki Anatoli.

Prin urmare, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a concluzionat că acestea sunt admisibile, pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, și confirmă integral vinovăția lui Curleac Pavel în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Or, în cadrul urmăririi penale au fost administrate probe care pe deplin dovedesc vinovăția lui Curleac Pavel în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, în acest sens, luând în considerație declarațiile părții vătămate Ilvițchi Anatolie și ale martorilor Șterbeț Elizaveta, Stratan Andrei și Crițchii Nicolae stabilind cu certitudine că Curleac Pavel a realizat latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, care se exprimă prin fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de sustragere, însoțită de atacul asupra persoanei cu aplicarea violenței periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, or, inculpatul i-a aplicat mai multe lovituri părții vătămate, provocându-i mai multe leziuni, care conform expertizelor efectuate în cadrul urmăririi penale, se califică ca vătămare corporală ușoară, după care i-a sustras mai multe bunuri, cauzându-i un prejudiciu material considerabil.

Subsecvent, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorului Crețu Adelina, or, aceasta s-a aflat anterior într-o relație de concubinaj cu inculpatul, iar cele invocate de către ea în cadrul ședinței de judecată, au fost apreciate drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul ușurării situației inculpatului.

Starea de fapt reținută în seama inculpatului Curleac Pavel concordă cu probele administrate de organul de urmărire penală în condițiile prevederilor Codului procesual penal, fiecare probă în parte fiind pertinentă, concludentă, utilă și veridică, iar în ansamblu coroborează între ele și se completează prin probe ce au fost obiect de studiu și în instanța de apel.

Totodată, instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond pronunțat o hotărâre neîntemeiată, deoarece careva temeuri pentru recalificarea acțiunilor inculpatului Curleac Pavel în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional, adică *vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății și infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, jaful adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile, pe cauza dată lipsesc.*

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, din care considerente instanța de apel a concluzionat că, corijarea inculpatului poate avea loc doar cu izolarea acestuia de societate ceea ce va duce la atingerea scopului susmenționat.

Instanța de apel a menționat că, la data comiterii infracțiunii sancțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) din Codul penal prevedea pedeapsa cu închisoare de la 8 la 10 ani.

Conform art. 16 alin. (4) din Codul penal, infracțiuni grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 12 ani inclusiv. În această ordine de idei instanța de judecată a conchis că, infracțiunea comisă de Curleac Pavel face parte din categoria infracțiunilor grave, fiind comisă cu intenție.

La examinarea cauzei și la stabilirea pedepsei inculpatului Curleac Pavel, instanța de apel nu a reținut careva circumstanțe atenuante, însă în calitate de circumstanță agravantă în privința inculpatului a fost stabilită: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Totodată, potrivit art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 pînă la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.

În acest sens, instanța de apel, analizând circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului Curleac Pavel, a.n. 01.09.1999, care la momentul săvârșirii faptei nu a atins vârsta de 21 ani (28.08.2020), i-a aplicat, pentru infracțiunea prevăzută la art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani și 8 (opt) luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de apel a constatat că, prin Sentința Judecătorei Comrat din 15.03.2019, inculpatului, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, în conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă

de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani, cu obligarea inculpatului să nu săvârșească noi infracțiuni. Raportând la caz, inculpatul a săvârșit infracțiunea pe data de 28.08.2020, în perioada de probațiune.

Prin urmare, ținând cont de faptul că inculpatul a săvârșit ultima infracțiune în termenul de probațiune, încălcând condițiile suspendării executării pedepsei, că Biroul de Probațiune Leova a comunicat că inculpatul nu se prezintă la întreprinderile planificate, părăsind domiciliul fără înștiințarea biroului, instanța de apel a ajuns la concluzia a aplica prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal. Astfel, prin cumul parțial de sentințe, a adăugat parțial la pedeapsa stabilită, pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătorei Comrat din 15.03.2019, stabilindu-i o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de apel a dispus încasarea din contul inculpatului Curleac Pavel a cheltuielilor judiciare, în cuantum de 448 lei, pentru efectuarea raportului de constatare nr. 202002P2549 din 29.08.2020, în sumă de 128 lei (f.d. 20) și raportului de expertiză judiciară nr. 202002D1704 din 21.09.2020, în sumă de 320 lei (f.d. 21-22), având în vedere că cheltuielile invocate de către acuzatorul de stat cad sub incidența art. 227 Cod de procedură penală, și se probează prin rapoartele de expertiză.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, care, semnalând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În argumentarea celor solicitate invocă următoarele aspecte:

În cadrul cercetării judecătorești de către instanța de apel a avut loc o apreciere arbitrară a probelor, s-a constatat cu certitudine lipsa elementelor probatorii prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludentei și veridicității în susținerea învinuirii lui Curleac Pavel în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, iar instanța de apel urma să mențină sentința fără modificări.

După finalizarea cercetării judecătorești din lista probelor prezentate de acuzare și examinate în ședință de judecată atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, nici o probă nu confirmă cu certitudine săvârșirea de către Curleac Pavel a tâlhăriei, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în

proporții considerabile.

Astfel, de către instanța de apel, faptei săvârșite de către Curleac Pavel, i s-a dat o încadrare juridică greșită, adică eronat a apreciat probele administrate.

Instanța de apel urma să ajungă la concluzia că inculpatul Curleac Pavel nu a avut intenția de a-i cauza lovituri părții vătămate cu scopul de a însuși bunurile acesteia, ci i-a aplicat lovituri în urma altercațiilor verbale neînsemnate, iar concluziile instanței de fond sunt corecte în acest sens, or inculpatul nu a avut intenția de a-i cauza lovituri periculoase pentru viața sau sănătatea părții vătămate cu scopul de a însuși bunurile acesteia, ci i-a aplicat lovituri în urma altercațiilor verbale neînsemnate, fapt confirmat atât prin declarațiile lui Curleac Pavel, cât și prin raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 21.09.2020, unde la Ilvițki Anatolii s-au depistat vătămări corporale ușoare.

Astfel, de către instanța de apel urma a fi apreciate critic declarațiile părții vătămate Ilvițki Anatolii, care a declarat că inculpatul Curleac Pavel a dorit să îi i-a telefonul și presupune că din start a avut intenția să îi sustragă bunurile, or aceste declarații nu sunt susținute prin coroborare cu alte probe cercetate în instanța de judecată.

Instanța de apel nu a luat în calcul faptul că acțiunea inculpatului Curleac Pavel urmează a fi calificată în baza art. 78 alin. (2) din Codul contravențional și art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, or, partea acuzării nu a demonstrat sub nici o formă intenția condamnatului de a sustrage bunurile părții vătămate cu aplicare violenței periculoase pentru viața persoanei.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului ordinar declarat de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat. Or, instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și, corect a constatat vinovăția și la condamnat pe Curleac Pavel în baza infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că recurentul invocă temeiurile pentru declararea recursului prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de

procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și când 12) faptei săvârșite s-a dat o încadrare juridică greșită.

Din esența argumentelor avansate în cererea de recurs declarată de către partea apărării, Colegiul penal atestă că dezacordul recurentului se axează pe soluția instanței de apel cu privire la reîncadrarea acțiunilor inculpatului Curleac Pavel din art. 78 alin. (2) Cod contravențional și art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, susținând că instanța de apel eronat a apreciat modul și metoda de comitere a infracțiunii încriminate, precum și consecințele acesteia.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că, invocând eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul nu specifică care ar fi erorile de drept și esența că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la prescripțiile din art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul avocatului nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Cu referire la argumentele recurentului privind existența în cauza examinată a erorii de drept prevăzute la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, susținând în acest sens că acțiunile inculpatului Curleac Pavel incorect au fost reîncadrate în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, Colegiul penal, constată că alegațiile avocatului în această parte sunt neîntemeiate.

Sub acest aspect, reieșind din sensul legislației în vigoare, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial, iar instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și

material.

Însă, pentru o astfel de concluzie, trebuie să se țină seama de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită și dacă această faptă a fost încadrată corect în norma penală, iar dacă faptei i s-a dat o încadrare juridică în baza altei norme penale, înseamnă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

La caz, se constată că instanța de apel a cercetat toate probele administrate în cauză și le-a oferit o apreciere obiectivă, care în ansamblul lor, au confirmat vinovăția inculpatului Curleac Pavel în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, în consecință atribuind o încadrare juridică justă acțiunilor inculpatului.

Reținând declarațiile părții vătămate Ilvițki Anatolii și ale martorilor Șterbeț Elizaveta, Stratan Andrei și Crițchii Nicolae, instanța de apel corect a stabilit că inculpatul Curleac Pavel a realizat latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii de tâlhărie (art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal), care se exprimă prin fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de sustragere, însoțită de atacul asupra persoanei cu aplicarea violenței periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, or, inculpatul i-a aplicat mai multe lovituri părții vătămate, provocându-i mai multe leziuni, care conform expertizei efectuate în cadrul urmăririi penale, se califică ca vătămate corporală ușoară, după care i-a sustras mai multe bunuri, cauzându-i un prejudiciu material considerabil.

Iar careva temeiuri de a recalifica acțiunile inculpatului Curleac Pavel în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional și art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, pe cauza dată lipsesc.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul declarat, Colegiul penal atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 4.1.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță

(hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos)

În acest context, instanța de recurs conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat cu strictețe prevederile enunțate la art. art. 414-419 Cod de procedură penală, pronunțând o hotărâre legală și întemeiată sub toate aspectele, iar temei pentru admiterea recursului declarat nu se regăsește, motiv din care se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2022, în cauza penală în privința lui **Curleac Pavel Xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **06 decembrie 2022**.

Președinte:

Toma Nadejda

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana